

fler Tro til deres Medborgere i denne Henseende. Det er nu i det Hele mærkeligt, men det ligger i den menneskelige Strøbelighedens Natur, at de, som have en ringe Tro til deres Medmennesker, naar de skulle dele Rettigheder lige med dem, have derved ofte en saa forunderlig Tro til sig selv, at de mene, at de godt kunne udøve den privilegerede Valgret baade for sig selv og for alle de Andre. De bære sig i denne Henseende ad, som man for et gammelt Ord sagde om den fatholke Præst, han kunde drikke for sig selv og for alle de Andre. Saaledes kan Proprietæren nu ogsaa udøve Valgret baade for sig selv og for alle de Andre, og han mener, at det er en meget fornødt Ordning, fordi han har saa ringe Tillid til de Andre og saa megen Tillid til sig selv. Jeg skal nu ikke komme ind paa at drøfte denne Materie, hvorfor han har en saadant Tillid til sig selv, bygget paa, at han nu en Gang er kommen i Besiddelse, mangen Gang uden Skyld og Brøde fra sin Side, af de Rettigheder, der efter Lovens give ham denne Stilling. Jeg vil kun sige, at jeg er tilbøjelig til at tro, at mangen en Mand, der lever i småa Naar, og har holdt Stånd under Tidernes Banfælsigheder eller har arbejdet sig videre fremad, er i Livet fuldt saa vel uddannet til at tage de forskjellige Hensyn ved et saadant Valg, som den, der er født i Verden med Munden fuld af Guld, uden at behøve i nogen Henseende at anstrenge sig for at bevare sin økonomiske Stilling. Dette er vel temmelig almindelig erkjendt. Jeg skal nu, idet jeg anbefaler det høie Ting denne vigtige Sag, minde om, at vi jo snart faae Valg, og da er det rart, at vi oprigtig og af Hjertet kunne gjøre Rede for, hvorledes vi ogsaa i Gjerningen have vist, at vi ikke den Valgret, vi beile til. Jeg vil da lægge ærede Medlemmer paa Hjerte, at vi paa en saa fylbig Maade som muligt give Tanken i dette Lovforslag vor Tilslutning, og at vi derefter lade det gaa videre, op til det høie Landssting, for at se, hvorledes dets Stilling er dertil, ledet, som det er, af den nuværende hvi-agtede Regjering. Saaledes vil jeg ønske, at vi i Naar høre os ad med dette Forslag, og jeg vil ønske, at vi ville bære os saaledes ad med mange flere, blot at de due, i Virkeligheden ere lige saa meget værd som dette Forslag.

Mit Forslag om Ordningen af Valgene er et Blusammen af de Bestemmelser, der gjælde for Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, By- og Sogneraadene med enkelte Tilføjninger, men et saadant Blusammen, hvori jeg mener at have taget det med, der er det Bedste af disse noget forskellige Regler. De

vide jo, at ved Sogneraadsvalgene er der offentlig og mundtlig Afstemning, og det er sagt mig, at ogsaa der har der sommetider udviklet sig en vis Forskythed ved at møde ved disse Valg og at skulle nævne: Jeg stemmer paa den og den. Det er ikke altid lige overfor Godsforvalteren, men det kan saamænd ogsaa træffe sig overfor visse Bønder i Sogneraadene, som mene, at, da de høre til den Femtedel eller Tiendedel som de repræsenterer, er det ubilligt at stemme imod dem. Derimod vide de, at Byraadene vælges skriftlig og for saa vidt hemmelig, det vil sige ikke hemmelig i den Forstand, som de ærede Herrer fra Præstø Amt (Leth og D. Christensen) foreslaa; det har man søgt at forhindre ved forskjellige Valg, men Indenrigsministeriet — jeg giver det denne Ros — har hævdet Lovens Bestemmelser, saa at disse Valg efter Indenrigsministeriets Fortolkning ere skriftlige og hemmelige Valg. Ved Valgene til Borgerrepræsentationen her i Kjøbenhavn er man for saa vidt gaaet videre, som det er lettere at komme til Stemmesedler ved disse Valg end ved Byraadsvalgene. Bestemmelserne her ere nu samlede saaledes, at det væsentlig er den kjøbenhavnske Fremgangsmaade, som foreslaas anvendt i alle disse Tilfælde. Men dernæst har jeg tilføjet enkelte Bestemmelser, hvorom der endnu er Tvivl ved kommunale Valg, ligesom jeg har tilladt mig at foreslaa Valget henlagt til en Søndag, dog ikke for Amtsraadsvalgernes Vedkommende, men for de øvrige Valgs, med nærmere Bestemmelser, saaledes at Valget overhovedet ikke fortsættes indtil Kl. 8 om Aftenen og derefter, saa længe Noget er til Stede og vil afgive Stemme, og at Optællingen kan opfattes til næste Dag. Endvidere ere forskellige andre Bestemmelser medtagne, saaledes f. Ex. om Bekjendtgjørelse af Valget gennem Aviserne i Stedet for paa Kirkestævne; nu kan man slippe med Kirkestævne; thi der staar: „eller paa anden brugelig Maade“, og det er mig fortalt, at netop hvor Sogneraadene ikke synes videre om, at det skal blive bekjendtgjort, fordi de ikke ere sikre paa, at Resultatet da vil være ganske til, hvad de have ment, at det skal være, holder man sig til Kirkestævne og det kan jo ske paa Søndag, hvor der er grumme saa Mennesker til Stede. Man holder sig til „den nu brugelige Maade“, i Stedet for at bekjendtgjøre det paa den nu mere almindelige Maade. De kommunale Valg ere imidlertid en saa overmaade vigtig Sag, at der efter min Mening maa sørges for, at Valgerne faae at vide, at de finde Sted. Bestemmelset om Søndagen skal ikke nærmere motive-